

Casteddu at elèzidu su Cunsizu Diretivu nou

Su 25 de sant'andria s'assemblea de Confagricoltura Casteddu at elèzidu su Cunsizu Diretivu nou, fatu de impresàrios chi benint dae unos cantos setores de sa massaria e cun esperièntzias e cumpetèntzias diferentes.

S'assòtziu nostru esistit dae 90 annos e at coladu mamentos bonos e finas malos de su setore chi rapresentat, sena mai ismentigare s'iscopu pro ite est nàschida, dare a sos sòtzios servìtzios e amparu sindacale. Pro custu depo torrare grazias a chie, intre sos sòtzios, in antis de mene, at dedicadu tempus meda a sa bida de s'assòtziu, a bortas dogandechè lu a s'azienda sua e a chie, intre sos dipendenti, at contribuìdu finas a oe, cun su traballu suo, a dare servìtzios e a acolozire sos sòtzios. Chie iscrit at àpidu s'incàrrigu de presièdere cust'assòtziu chi at una grandu istoria e un'importu mannu, cun unu sensu de responsabilidade forte e ischinde de dèpere a sos sòtzios s'impinnu de traballare faghende totu su chi si podet fàghere pro contribuire a mezorare sas cunditziones de sas aziende nostras e duncas de totu cussos chi dae issas dependent. E est propiu dae sas aziende nostras, dae sa impresas agrìcolas, dae su gabbale e dae s'istoria issoro, dae sos mèritos e dae sos anneos issoro, chi dia chèrrere pònnere corazu a creere, galu oe mancarì b'apat custa situatzione econòmica, siat nazionale chi mondiale, in sas potenzialidades e in sa zenerosidade de unu setore millenàriu chi, mancarì gasi, podet sighire a dare traballu e benistare a zente meda. Sunt sas aziende nostras e sas familias issoro difatis chi, a pustis de sa prima e de sa segunda gherra, ant mantesu s'econòmia de s'ìsula, dende a mandigare a una Sardinna pòbera e arretrada, chi ant leadu parte e cun mèritu a su mezeru de sa sotziedade nostra, mandende sos fizos a iscola, faghende entes, assòtzios, cooperativas, cunsòrtzios, leende parte a fàghere bancas. Finas como, comente a tando, sa massaria podet fàghere sa parte sua, cheret però a che dogare dae sa conca de sa zente cussa idea farsa e tropu ispainada chi sa massaria est unu setore assistidu e non prus a tretu de dare rèdditu. Nos agatamus oe in mesu a una economia virtuale, a una finantza creativa, a capitales e dèpidos chi non sunt reales, fatos dae unu sistema de mercadu malàidu, sena peruna règula, chi at bogadu a campu s'idea malàida chi si podet balanzare chene traballare, sena produrre nudda, e in ue sas natziones matessi non resessint a si defendere dae sos atacos de ispeculadores sena cussèntzia e dae sa capatzidade issoro de agatare mèdios finantziàrios noos e semper prus cumplessos, capatzidade chi superat de meda cussa de sos istados de fàghere règulas addatas.

In custa economia de "paperi" e de capitales fatos in manera pagu prus o mancu litzida, in ue sotziedades multinatzionales podent disinnare sa sorte de pòpulos intreos, sa massaria depet pretèndere in manera crara su ruolu chi li pertenet, chi est cussu de fàghere su miraculu beru, mudende su mortu in biu, sa terra, su sole e s'aba in late, peta, frutora, binu, mele e duncas in onzi grazia de Deus. Est finas tropu fàtzile a fàghere crèditos o dèpidos, ponende tassos de interessu fatziles e non controllados, imprende derivados e produtos finantziàrios chi connoschent a finu pagas pessones ebia, est meda prus difitzile a produrre!

Custa anomalia de su sistema faghet a manera chi custa forma de economia parassitària, a bantazu pro pagos, isporet de su totu cussa parte de economia sana e reale, de sas aziende chi

traballant e produint e chi pagant pro primas, ca che li dogant gabales mannos chi non sunt prus a disponimentu de sa crèschida e de s'isvilupu. Sa massaria dae annos meda si càrrigat custos chi non sunt suos, a s'impresa agricola posta belle pro decretu in unu cuzone, a bandas de sas làcanas naturales e de cussas chi la distinghent (su tempus chi non s'ischit comente at a andare, sas maladies de su bestiàmene e de sas prantas, s'insularidade, sas cuotas de produtzione), li negant cale si siat mèdiu pro controllare custos e balanços; in una situatzione che a custa a fàghere impresa e a si cunfrontare cun su mercadu no est fàtzile.

E puru non s'intendet faeddare de àteru, paret chi oramai nos semus arresos a su pejus mercatismu, sos prejos aumentant e sos rèdditos minimant? – Est curpa de su mercadu! Su late, sa peta, sa frutora non balent nudda? Est curpa de su mercadu! Ant serradu cudd'azienda e ant lissentziadu 500 pessones? Est curpa de su mercadu! Belle comente chi siet unu insònu. Si custa est sa situatzione, nois sa parte nostra la faghimus de seguru, semus pronti a traballare e a nos cunfrontare cun sas aziende de àteras bandas de su mundu, però nos depent reconnòschere su deretu de produrre rèdditu, depent fàghere políticas de controllu de sas matèrias primas, políticas de programatzione e de cumertzializatzione, políticas de ampàru de sos frutos de sa massaria e de su balore issoro, cheret chi santzionent sas situatziones de ispeculatzione e de monopòliu, chi premient sas aziende virtuosas pro s'ambiente, sa calidade e sa seguresa alimentare, bisonzat de che dogare, o nessi de minimare, sas làcanas chi nos daet s'insularidade, e a abalorare so vantazos, a manera chi sas impresas podant abarrare in su mercadu sena nd'èssere teràcas in càmbiu nois amus a fàghere sa parte nostra, sighinde a investire e produrre cun calidade, garantinde postos de traballu e ampàrende s'ambiente. S'Istadu, e in parte sa Rezione dae tempus meda non faghent prus politica agricola, ant pèrdidu su podere de disinnare lassandebilu a s'Unione Europea in ue cumandant Frantza e Zermània (mescamente in sa massaria) chi in custas dies est amustrende totu sa debilesa ca sa política agricola s'est dimustrada pagu addata a sustènnere su redditu de sos impresàrios, difatis su bonu de su dinare chi s'Unione Europea daet a sa massaria in totu s'Europa comente azudu a su redditu, andat a sos "mercados" e a sos ispeculadores, datu chi custos puntualmente ant minimadu su balore de sos produtos agrìculos onzi borta chi ant disinnadu unu contributu PAC, cun sa Unione Europea chi no at fatu nudda. In su 2013 b'at a àere un'àtera riforma de sa PAC, b'at de s'augurare chi chie at a disinnare, e at a èssere dovere nostru de istare a sa lerta, apat sas ideas craras e pighet detzisiones chi impèdant su minimonzu de su balore de su frutu de su sartu e s'aumentu de sas materias primas, in favore de sos "mercados" e a discàpitu de sos balanços de sas impresas e de su redditu de sos impresàrios agrìculos. S'ùnicu iscopu beru de sa PAC diat dèpere èssere su de azuare in manera zusta su redditu de sos impresàrios agrìculos. Nois semus pronti a fàghere sa parte nostra pretendende pro sa massaria e pro sas aziende nostras su ruolu de impresas chi depent èssere azuadas, in tèrmines de redditu, de ambiente, de calidade de su frutu, de seguresa alimentare, de ocupatzione, de controllu de su sartu.

In fines cherzo augurare a totu sos letores, finas a nùmene de su Cunsizu, bonas Pascas de Nadale e unu Annu Nou bundante e sena pessamentos.